

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 83 stemmer; 67 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændringer vedrørende bolig i egen ejendom m. v.).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 78) findes i tidenden sp. 6639).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Sigsgaard: Man kunne efter debatten i dag og tidligere debatter tro, at det ikke var muligt for opposition og regering at samarbejde overhovedet i det nuværende folketing. Men det er det. Der indgås jo trods alt forlig med mellemrum. For nylig blev der indgået et femkantet forlig om realkrediten m. v. Under dette „m. v.“ skjuler der sig et efter min opfattelse noget kedeligt forligsresultat. Jeg vil ikke påstå, at der er tale om et boligforlig — for det er det jo i realiteten — der i slethed måler sig med det boligforlig, der blev indgået i 1966; men tendensen i en lille del af forliget er lige så forkert, som den var i boligforliget af 1966.

Det ligger sådan, at socialdemokratiet og SF under udvalgsforhandlingerne har tilhandlet sig VKRs medvirken til en forhøjelse af lejeværdien i villaer, der er vurderet til 400.000 kr. eller mere. I hele den del af landet, der ligger uden for hovedstadsområdet, har denne indrømmelse ingen værdi. Det er kun ganske enkelte ejendomme, der kan falde ind under den. I hovedstadsområdet er der nogle stykker, men det viser sig, at forhøjelsen kun vil give en 800.000 kr. på årsbasis, så man må nok sige, at med de statsudgifter og -indtægter, der arbejdes med for tiden, er det en yderst beskedne indrømmelse, S og SF har fået her.

Man må så spørge, hvad det kan være, de har givet til gengæld. Til gengæld har de

givet en efter min opfattelse meget alvorlig indrømmelse til VKR. Finansministeren foreslog i sin tid lejeværdien af ejerlejligheder sat til 5 pct. Under udvalgsforhandlingerne har man fået S-SF med til at sætte denne lejeværdi ned til 4 pct. svarende til lejeværdien i nyopførte og nyhandlede parcelhuse.

Det kan lyde ret så uskyldigt, men hvad dækker der sig egentlig under den indrømmelse, som S og SF her har givet? Derunder dækker sig, at det skattemæssige underskud på ejerlejligheder efter lovens vedtagelse vil blive større. Det får igen betydning for prisen på ejerlejligheder, for hvordan fastsættes prisen på ejerlejligheder, hvordan foregår forhandlingerne mellem liebhavere til ejerlejlighederne og sælgerne? Jo, de foregår på den måde, at den, der ønsker at købe en ejerlejlighed, selvfølgelig spørger: hvad er bruttoudgiften ved at have denne lejlighed? Derefter spørger den eventuelle køber: hvad bliver nettoresultatet? Eller for at sige det rent ud: hvad bliver skattebesparelsen? Når denne lov er vedtaget, kan eventuelle købere få at vide, at nu bliver skattebesparelsen større, end den tidligere har været. Det vil igen sige, at nu bliver nettohuslejen for en ejerlejlighed lavere, end den før har været — eller for at sige det på en anden måde: efter denne lovs vedtagelse vil købere af ejerlejligheder være i stand til at betale mere end før for den samme ejerlejlighed. Det vil sælgerne af ejerlejligheder selvfølgelig ikke lade sig sige to gange. De tager, hvad de kan få for ejerlejlighederne, sådan er vilkårene jo. Det vil altså sige, at prisen på ejerlejligheder går op.

Det er resultatet af det forlig, der er indgået. De 6 pct. på luksusvillaerne til de 400.000 kr. giver jeg næsten ingenting for. Det egentlige resultat af forliget på dette område er, at man altså sætter prisen på ejerlejlighederne op. Jeg må sige, at jeg finder det noget hyklerisk, når man praktisk taget samtidig stiller forslag her i folketinget om i praksis at afskaffe ejerlejlighederne i udlejningsejendommene, et forslag, som VS selvfølgelig har stemt for. Øjeblikket efter bidrager man til at fremme spekulationen i ejerlejligheder yderligere ved ligefrem at tilbyde sælgere af ejerlejligheder: nu skal vi ordne det for jer gennem lovgivningen, sådan at I kan sætte prisen op. Det bliver ikke

[Sigsgaard.]

med ganske små beløb, prisen på ejerlejligheder vil stige, når loven her er vedtaget.

Jeg må sige, at jeg begriber ikke, at socialdemokratiet og socialistisk folkeparti på den måde har villet være med til at sætte yderligere gang i den modbydelige spekulation med ejerlejligheder. I hvert fald er dette for os det væsentlige i dette lovforslag, og vi må selvfølgelig stemme imod en sådan form for lovgivning

Hanne Reintoft: Den foreslåede ændring af ligningsloven har visse positive træk. Forhøjelsen af den beregnede værdi af egen bolig for nye parcellhusejere og den ekstra forhøjelse, der skal gælde for de dyreste parcellhuse, er mit parti principielt ikke modstander af. Vi mener blot ikke, at det stillede forslag er vidtgående nok. Det, det drejer sig om, er at få prisen på parcellhuse ned, få standset ejendoms- og jordspekulationen; det rigtigste ville være at fjerne alle fradrag af renter på skatteblanketten, for det at bo bør ikke have nogen forbindelse med at betale skat.

Men det er i alt for mange tilfælde grund- og byggespekulanterne, der har tjent på parcellhusejernes skattefordele. Vi ved alle, at prisen på et parcellhus og i og for sig også på en ejerlejlighed er ansat efter beregningen af skatten efter forholdet: jo større indtægt, des større fradrag. Dette princip fjernes overhovedet ikke ved den her foreslåede stramning. Det vil stadig være en større fordel for dem med de største indtægter end for almindelige lønarbejdere at bo i et parcellhus.

Vi kan ikke undre os over, at der er indgået et femkantet forlig, men vi må beklage det. Når man har været til møder med de forskellige partier vinteren igennem, har man nok haft fornemmelsen af, at der var forligstanke til stede hos socialdemokratiet, selv om man skulle tro, de var blevet advaret af vinterens protester.

Vi må lade være med at stemme for lovforslaget, fordi det, selv om det indebærer visse forbedringer og visse tanker, som vi i og for sig synes er principielt rigtige, nemlig dette med at fjerne skattefordelene, fastholder det asociale princip, at velhavere fortsat vil have de største fordele af retten til fradrag på selvangivelsen. Den tendens, der

går gennem hele vores skattelovgivning, vil også efter denne stramning være til stede, og derfor vil vi undlade at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 131 stemmer mod 3; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 160) findes i tidenden sp. 6561, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 2521.)

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Helge Nielsen: Som det fremgår af tillægsbetænkningen, har udvalget haft to møder mellem anden og tredje behandling og herunder haft samråd med boligministeren. Jeg må her give udtryk for, at vi er glade for, at man har fulgt nogle af de betragtninger, der er gjort gældende fra socialdemokratiets side vedrørende ejerlejlighederne, idet man nu har strammet yderligere ved at stille ændringsforslag om, at loven på dette punkt træder i kraft, når den offentliggøres i Statstidende.

Der er dog ved dette ændringsforslag kommet en mindre ting ind, som har skabt usikkerhed eller misforståelse i hvert fald i en del af pressen. Det er bestemmelsen om, at opdelingen af ejerlejligheder skal være færdigekspederet fra tinglysning inden 4 måneder efter modtagelsen af landinspektørens attestation. Der har været røster fremme om, at det var 4 måneder efter lovens vedtagelse. Jeg er klar over, at det er